

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg kan godt fortælle fru Hanne Severinsen, hvad det kommer af. Det kommer af 10 års bevidst borgerligt styre, som ville have privathospitalet og for det første overhovedet ikke tænkte uddannelsespladser inden for sundhedssektoren ind i planlægningen og for det andet sagde nej, hver gang der kom nogen og bankede på døren og sagde, at vi skulle have udvidet uddannelseskapaleten på de her områder.

Lad nu bare den sag ligge. Men sandheden skal frem. Det skal ikke hedde sig, at det er orlovsordningernes skyld, at vi står i det problem.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg har ikke villet blande mig i denne her diskussion, fordi jeg først og fremmest synes, at man skal passe på, at man ikke kommer til at lyde så forfærdelig belærende herindefra, ikke mindst apropos en ligestillingsdebat, som udvikler sig til en debat om orlovsordninger. Det kan der være mange grunde til, som jeg synes det er rigtigt at kæde sammen.

Jeg tror, at orlovsordningerne er kommet for at blive, ikke ud fra nogle ideer om, at man nu prioriterer at blive hjemme og passe sine børn og prioriterer det for stedse. Jeg tror, at både mænd og kvinder i høj grad, når de vælger at få børn, også vælger at lade det indgå i deres liv. Det vil sige, at vælger man at tage orlov for at blive hjemme og passe sine børn – ligegyldigt om det er mænd eller kvinder – så er det ikke, fordi man ønsker at udelukke sig selv fra arbejdsmarkedet, men man ser det sådan, at det at få børn må hænge sammen med det, at man også gerne vil arbejde.

Vi ser også, at i de nye generationer, som søger ind på arbejdsmarkedet, er der lige mange piger og drenge. Det vil forhåbentlig betyde, at orlovsordninger og barselorlov i højere grad vil blive brugt af mænd. Den situation, der har været hidtil, at det nok var lettere for kvinder at bruge orlovsordningerne, fordi de havde en løser tilknytning til arbejdsmarkedet, tror og håber jeg vi er på vej ud af, sådan at det i højere grad er et spørgsmål om lige muligheder til mænd og kvinder for at blive hjemme, når de måtte ønske det, for at passe deres børn.

Jeg tror også, at når det i høj grad er kvinder, som på nuværende tidspunkt benytter sig af orlovsordningerne, så handler det om, at kvinder føler sig meget presset på arbejdsmarkedet netop inden for de sociale områder, som vi har talt om tidligere.

Formanden:

Fru Hanne Severinsen har ordet for en kort bemærkning, og så ser jeg frem til snart at kunne give ordet til den næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Vi er måske nok lidt på kanten af emnet med al den orlovssnak.

Jeg synes i hvert tilfælde, at det er udmærket, at fru Lilli Gyldenkilde sådan set jo indrømmer, at det er lønmodtagerkulturen, man tænker på, og at det er den, alle disse ordninger udspringer af, og jeg synes også, det er helt karakteristisk for Folketinget, at man tænker i lønmodtagerbaner, og det, man får ud af det, er vel også, at efterhånden bliver alle på en eller anden måde lønmodtagere.

Ovre i Vestjylland blandt mine vælgere finder man efterhånden også ud af, at det var måske en god idé, før man fik sine børn, lige at sørge for på en eller anden mystisk måde at komme ud på arbejdsmarkedet, så man havde noget at få orlov fra, for det er den eneste måde, man kan få del i de tilskud på, som man alligevel over sine skatter skal være med til at betale.

Vi siger omvendt, at vi synes, det er mere retfærdigt, at man simpelt hen giver pengene til dem, der har børnene, også fordi de derved får mulighed for at lave nogle andre løsninger på institutionsområdet, fordi de to ting hænger sammen.

Men jeg indrømmer, at det er nok to forskellige kulturer, vi snakker om, lønmodtagerkulturen og den selvstændige kultur, som der dog trods alt findes noget af tilbage i Danmark, men den bliver mindre og mindre efterhånden på grund af de ordninger, vi laver.

Jeg har ikke noget imod, at der er mange, der går på orlov og passer deres børn, men jeg synes bare, det er uhyggeligt, at det afdækker nogle flaskehalse, som vi jo i forvejen godt ved er der.